

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoP/94/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7724200793
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:7724200793.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a členov senátu JUDr. Elišky Har Tzvi a Mgr. Miloša Koleka vo veci starostlivosti súdu o maloletú L. Z.Ú., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny U., dieťa rodičov L. Z., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom U., H.. U. O. Č.. XXXX/XX, právne zastúpenej Mgr. Miroslavou Pyšniakovou, advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom v Michalovciach, Gorkého č. 1, 071 01 Michalovce a U. Z., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom U., R.. C.. Y. X, XXX XX U., právne zastúpeného JUDr. Slavomírom Kučmášom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Michalovciach, Plynárenská č. 1, 071 01 Michalovce, v konaní o zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č. k. 15P/31/2024 - 260 zo dňa 21.5.2025, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Matka maloletej L. podala na príslušný súd dňa 16.2.2024 návrh a domáhala sa, aby súd zvýšil výživné zo strany otca na maloletú L. zo sumy 300 eur na sumu 650 eur počnúc dňom podania návrhu. Otec súhlasil so zvýšením výživného na sumu 370 eur mesačne. Kolízny opatrovník navrhol návrhu matky vyhovieť, nakoľko zvýšenie výživného je v záujme maloletej L..

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Michalovce ako súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom pod sp. zn. 15P/31/2024 - 260 z 21.5.2025 tak, že:

I. M e n í rozsudok Okresného súdu Michalovce, číslo konania 18P 41/2015-83 v časti týkajúcej sa výživy maloletej L. Z., nar. XX.XX.XXXX tak, že otcovi z v y š u j e výživné na maloletú L. zo sumy 300 Eur na sumu 500 Eur mesačne, ktorú sumu je otec povinný prispievať k rukám matky, vždy do 20-teho dňa, toho ktorého mesiaca vopred, počnúc dňom 16.2.2024.

II. Dĺžné výživné za obdobie od 16.2.2024 do 31.5.2025 v sume 3 200 Eur súd u k l a d á otcovi zaplatiť naraz do 31.7.2025.

III. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

3. Rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie citáciou príslušných ustanovení Zákona o rodine, konkrétne § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, ods. 3, § 52 CMP, ktorým rozhodol o trovách konania.

4. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil skutkovo tak, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že od doby predchádzajúceho rozhodnutia došlo k podstatným zmenám pomerov tak na strane maloletého dieťaťa, ako aj na strane otca. Maloletá L. je vekovo staršia, navštevuje už 6. ročník základnej školy. Jej výdavky sa zvýšili a to nielen na výživu, ošatenie, obuv, ale aj kultúrne vyžitie. Na úhrade týchto zvýšených potrieb sa majú primerane podieľať obaja rodičia, preto súd prvej inštancie posúdil návrh a zistil, že oproti predchádzajúcej úprave výživného k zvýšeniu príjmu na strane otca došlo o 1 323 eur, nakoľko v čase predchádzajúcej úpravy výživného pracoval so zárobkom 1 575 eur a v súčasnej dobe jeho priemerný čistý príjem je 2 898 eur. V spoločnosti T. U. pôsobí ako predseda predstavenstva. Matka v čase predchádzajúcej úpravy výživného tak ako aj toho času je nezamestnaná a nemá žiadny príjem. Obidvom rodičom ubudla vyživovacia povinnosť k plnoletej dcére U. a otcovi pribudla vyživovacia povinnosť k súčasnej manželke. Táto je zamestnaná a jej priemerný čistý mesačný zárobok je cca 1 200 eur mesačne. V spoločnej domácnosti s otcom žije aj manželkina dcéra, na ktorej výživu jej otec prispieva sumu 150 eur.

Súd prvej inštancie zároveň v odôvodnení argumentoval tým, že pri určení výšky výživného prihliadal nielen na zárobkové možnosti a schopnosti rodičov, ich majetkové pomery, ale predovšetkým na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a preukázanie nákladov na strane maloletej, ktoré vyčíslila matka vo výške 1 124,79 eur mesačne, súd prvej inštancie zvýšil výživné počnúc dňom 16.2.2024 otcovi zo sumy 300 eur na sumu 500 eur s tým, že zároveň uložil otcovi uhradiť aj sumu dlžného výživného vo výške 13 200 eur, a to do 31.7.2025.

III. Odvolanie matky a vyjadrenia účastníkov konania

5. Písomným podaním sa matka prostredníctvom právnej zástupkyne odvolala voči rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu, pričom argumentovala dôvodmi uvedenými v ustanovení § 355 ods. 1 CSP, § 362 ods. 1 CSP, § 363 CSP, ako aj § 365 ods. 1 písm. d), f), h) CSP. Matka argumentovala tým, že súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil rozhodnutie, ktoré je arbitrárne, súd nevykonal potrebné dokazovanie a dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a na základe toho vec nesprávne právne posúdil. Súd prvej inštancie nedostatočne ustálil skutkový stav, pričom neskúmal majetkové pomery otca ani skutkový stav vzhľadom k schopnostiam a možnostiam otca. Podľa odvolateľky neposúdil súd prvej inštancie zisk z predaja nehnuteľnosti, pričom poukázala na to, že na zvýšené požiadavky maloletej L., a to na stravu, ošatenie, obuv, hygienické potreby, drogériu, školské potreby súd prvej inštancie nerozhodoval. Od poslednej úpravy podľa matky došlo k zmene na strane dieťaťa, pričom poukázala na jej osobnú starostlivosť ohľadom maloletej L.. Odvolateľka dôvodila aj tým, že došlo k zmene pomerov aj na strane otca spočívajúce vo zvýšení príjmov a majetkových pomerov, pričom od marca 2022 je otec predseda predstavenstva v spoločnosti T. U. a je zároveň väčšinový vlastník 99 kusov akcií s menovitou hodnotou 45 500 eur. V roku 2022 nadobudol otec do vlastníctva viaceré nehnuteľnosti, pričom hlavne ide o rodinný dom v k. ú. U. a iné nehnuteľnosti, ako aj viacero osobných áut. Odvolateľka argumentuje aj tým, že bolo preukázané, že otec má nadštandardné príjmy zo zamestnania a jeho životná úroveň je nadštandardná, pričom je presvedčená o tom, že otec môže prispievať na výživu maloletej L. žiadaných 650 eur mesačne. Bolo preto povinnosťou súdu podľa matky prihliadať na najlepší záujem maloletej L., pričom zdôraznila, že dieťa sa má právo podieľať na životnej úrovni svojho otca. Poukázala zároveň aj na ustanovenie § 220 ods. 2 CSP, pretože súd prvej inštancie pochybil, keď dôsledne nerešpektoval jej právo ako účastníka konania na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Napadnutý rozsudok považuje za nesprávny, nezákonný, nedostatočne odôvodnený a nepreskúmateľný. Navrhla vrátiť rozhodnutie súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutia.

6. K podanému odvolaniu sa vyjadril kolízny opatrovník písomným stanoviskom zo 7.7.2025, ktorý zotrval na vyjadrení z pojednávania zo dňa 21.5.2025, kde navrhol vyhovieť návrhu matky.

7. K podanému odvolaniu matky sa vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu otec maloletej, ktorý považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za dostatočne odôvodnené a vecne správne. Podľa otca účelom výživného je zabezpečiť odôvodnené potreby maloletých detí, pritom výživné má svoju osobnú povahu a slúži výlučne na uspokojovanie potrieb maloletého dieťaťa, ale v žiadnom prípade nie na uspokojovanie potrieb osôb žijúcich s maloletou v domácnosti. 500 eur je podľa otca dostatočná suma

na pokrytie odôvodnených potrieb maloletej, pričom otec sumou 100 eur jej poskytuje na kozmetiku z dôvodu, že má problémovú pleť a zároveň jej poskytuje 40 až 50 eur mesačne ako vreckové. Podľa otca matka neuviedla žiadne relevantné dôvody v odvolaní, pričom poukazuje na domnelé príjmy otca. Matka sa pritom nesnaží o zlepšenie svojej ekonomickej situácie, pričom je dlhodobo nezamestnaná. Žije podľa vyjadrení iba z toho čo zdedila po rodičoch, išlo o sumu 24 000, avšak táto suma bola predmetom dedenia ešte asi pred desiatimi rokmi. Prítom otec pravidelne a zodpovedne zabezpečuje potreby maloletej L. nielen formou určeného výživného, ale aj doplnkovými príspevkami a osobitnou starostlivosťou. Otec navrhol potvrdiť napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

8. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd po zistení, že odvolanie matky ako oprávnenej z poberania výživného bolo podané v zmysle ustanovenia § 362 CSP oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané podľa § 359 CSP, proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa s poukazom na ustanovenie § 355 ods. 1 CSP, po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti v súlade s § 127 a § 363 CSP a že odvolateľka použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom s poukazom na ustanovenie § 65 CMP a dôvodmi odvolania s poukazom na ustanovenie § 66 CMP s ohľadom na dôvody odvolania odvolateľky ako účastníka konania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 329 ods. 1 CSP, keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako bol vyvesený na úradnej tabuli a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku v celom rozsahu, ktorým bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a zákonný potvrdený.

9. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a zákonný a bol vydaný v súlade so Zákonom o rodine, ako aj s Civilným sporovým poriadkom a Civilným mimosporovým poriadkom. Súd prvej inštancie správne zistil skutočný stav veci a z uvedeného skutočného stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom správne posúdil zvýšenie výšky výživného, ktorú stanoví z 300 eur na sumu 500 eur v prospech maloletej L..

10. S odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil a v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 Zákona o rodine poukázal na dôvody, ktoré sú uvedené v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie bez toho, aby ich opakovane v predmetnom konaní, nakoľko vyslovil záver, že v žiadnom prípade neboli porušené žiadne procesné práva na strane matky.

11. Odvolací súd poukazuje na podstatné odvolacie námietky matky, ktoré spočívali v tom, že dostatočným spôsobom súd prvej inštancie neposúdil skutkový stav, z tohto vyvodil nesprávny právny záver, nedostatočne posúdil nadštandardné príjmy na strane otca a matka zároveň poukázala na to, že predmetné rozhodnutie nesprávne odôvodnil, čím bolo porušené jej právo na riadne odôvodnenie rozsudku. Ako už uviedla v odvolaní rozhodnutie považuje za neprávne, nezákonné, nedostatočne odôvodnené a nepreskúmateľné, pričom toto žiadala vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd z uvedených odvolacích dôvodov nenadobudol dojem, že uvedené rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť, resp. zmeniť. V napadnutých výrokoch sa súd prvej inštancie dostatočným spôsobom vysporiadal, a to jednak so zmenou rozsudku Okresného súdu Michalovce č. k. 18P/41/2015 - 83 z 12.1.2018, ktorým bolo rozhodnuté o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný výživným v prospech maloletej L. v sume 300 eur mesačne. Uvedené výživné súd prvej inštancie na základe návrhu matky zvýšil na sumu 500 eur, pričom dlžné výživné vo výške 3 200 eur uložil otcovi uhradiť v lehote do 31.7.2025. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Podľa odvolacieho súdu zabezpečil súd prvej inštancie dostatok dôkazov a rozhodol o podanom návrhu na zvýšenie výživného v súlade s príslušnými ustanoveniami Zákona o rodine, ako aj Civilného sporového a Civilného mimosporového poriadku. Odvolací súd sa s uvedenými odvolacími námietkami matky vonkoncom nestotožnil, nakoľko mal preukázané, že na základe písomných dôkazov a vyjadrení matky a otca, ktoré boli predložené pred súdom prvej inštancie, sa súd prvej inštancie dostatočným

spôsobom vysporiadal so zisteným skutočným stavom a vyvodeným právnym záverom s uvedeného skutočného stavu samotného konania.

12. Z ustanovenia § 62 ods. 2 Zákona o rodine bezpochyby vyplýva, že obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa sa má právo podieľať na životnej úrovni svojich rodičov. Z uvedeného ustanovenia bezpochyby vyplýva, že pokiaľ otec ako povinný z platenia výživného má zvýšený príjem oproti predchádzajúcemu obdobiu, kedy došlo k rozhodnutiu súdu prvej inštancie, je na zvážení súdu prvej inštancie aj zvýšiť primerane výživné s poukazom na všetky odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. Z ustanovenia § 62 ods. 4 Zákona o rodine bezpochyby vyplýva, že pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia spolu nežijú, posudzuje všetky okolnosti, ktoré sú v prospech maloletého dieťaťa. Ako z príslušných konaní pred súdom prvej inštancie vyplynulo a predovšetkým z vyjadriť otca a matky, otec prispieva na výživu maloletej L. doteraz vo výške 300 eur a zároveň prispieva aj sumou 100 eur na kozmetiku a vreckovým v rozsahu 40 až 50 eur na mesiac. Uvedené bezpochyby dohromady predstavuje približne sumu, ktorú vlastne návrhom zo dňa 16.2.2024 žiadala matka.

13. Odvolací súd predovšetkým pripomína, že Zákon o rodine a príslušné ustanovenia § 62 ods. 2 a § 75 ods. 1, ako aj § 78 ods. 1 veta prvá, zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Povinnosť vyživovať dieťa patrí medzi základné povinnosti rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti sa vychádza zo schopností, možností a majetkových pomerov každého rodiča a prihliada sa aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má pritom prednosť pred inými výdavkami rodiča a súd neberie do úvahy pri skúmaní možností a schopností, ako aj majetkových pomerov povinného rodiča výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. V rámci celého prvoinstančného konania mali účastníci konania vytvorený dostatočný priestor pre produkovanie tvrdení a dôkazov v prospech ich jednotlivých vyjadrení. To, že v konečnom dôsledku súd prvej inštancie dospel k záveru a nezvýšil výživné tak, ako to žiadala matka, vyplývalo bezpochyby z vykonaného dokazovania. Súd pri rozhodovaní o návrhu matky na zvýšenie výživného porovnal pomery na strane maloletej L. a správne konštatoval, že na strane maloletej L. došlo k zmene pomerov, avšak nie natoľko, aby v celom rozsahu vyhovel návrhu matky a určil výživné vo výške 650 eur aj s poukazom na tie skutočnosti, ktoré uvádza otec v samotnom vyjadrení, že je ochotný na výživu maloletej L. prispievať sumou 370 eur mesačne. Z jeho vyjadrení zároveň vyplynulo, že okrem sumy 300 eur prispieva aj sumou 100 eur na kozmetiku a na vreckové vo výške 40 až 50 eur mesačne.

14. Odvolací súd vo vzťahu k odvolacím námietkam matky k pomerom otca poukazuje na to, že zákonná vyživovacia povinnosť oboch rodičov neznamená mechanickú rovnosť. Odvolací súd reflektuje na príjem otca, ako aj na to, že matka žije „zo sumy 24 000 eur“, ktorú získala po svojich rodičoch ešte pred desiatimi rokmi. Odvolací súd príjem matky vôbec nezisťoval, pretože matka je v súčasne dobe nezamestnaná a žije iba z toho, čo dostáva na výživu maloletej L.. Nie je vedená na úrade práce ako nezamestnaná. Matka poskytuje maloletej L. osobnú starostlivosť, ktorú možno stavať na roveň peňažného plnenia a zároveň uhrádza všetky výdavky spojené s chodom domácnosti, ako aj s výživou maloletej L.. Okrem toho, že dostáva výživné od otca maloletej L., nemal súd prvej inštancie preukázané žiadne iné príjmy.

15. Na základe uvedených záverov považuje odvolací súd za nedôvodnú odvoláciu námietku matky, že súdom určené výživné nezodpovedá možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca a že rozsudok je nepreskúmateľný, neodôvodnený a že je nezákonný, ako aj nesprávny. Odvolací súd argumentuje tým, že v zmysle príslušného ustanovenia § 387 ods. 2 CSP sa plne stotožňuje so závermi rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré bolo vydané na základe dostatočne zisteného skutočného stavu, z ktorého bol vyvodený správny právny záver a uvedené rozhodnutie bolo aj dostatočne odôvodnené s poukazom na ustanovenie § 220 ods. 1 CSP. Na základe týchto skutočností preto argumentáciu matky v jej odvolaní považuje odvolací súd za nedôvodnú a neúčelnú, pričom zvýšenie výživného napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie plne zodpovedá kritériám v zmysle Zákona o rodine, o určovaní výživného na maloleté dieťa, zohľadňuje zmenu pomerov na strane maloletého dieťaťa, a to na strane otca, ako aj vývoj životných nákladov na strane maloletej L..

16. V prípade určenia výživného na maloletú L. súd prvej inštancie postupoval v zmysle príslušných ustanovení Zákona o rodine, ako aj Metodiky pri určovaní výživného Ministerstva spravodlivosti

Slovenskej republiky. Odvolací súd sa plne stotožňuje s výškou výživného určeného súdom prvej inštancie na maloletú L., ako aj s odôvodnením rozsudku, ktoré zodpovedá zásadám o presvedčivosti, logickej nadväznosti a zrozumiteľnosti rozsudku. Súd prvej inštancie jasne vysvetlil, z akej výšky boli akceptované odôvodnené výdavky maloletého dieťaťa, pričom posúdil zmenu na strane otca maloletej L., čo viedlo k zvýšeniu výživného zo sumy 300 eur na sumu 500 eur. Súd prvej inštancie správne posúdil aj potrebu samotného zvýšenia vyživovacej povinnosti.

17. Na základe uvedených skutočností odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP.

18. Zároveň súd rozhodol aj o trovách odvolacieho konania v zmysle ustanovenia § 52 CMP.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere 3:0 hlasov (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).